

[Jesper Simonsen.]

Eks., at Personer af en eller anden Grund kan have Interesse i at gaa til et andet Dommerkontor end det, i hvis Jurisdiktion den paagældende bor.

Jeg skal med denne Redegørelse for Udvalgsbehandlingen, og idet jeg henviser til Flertallets Indstilling, tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Pürschei: Naar man ser den Iver, hvormed der fra de tre Partiers Side har været virket i denne Sag, faar man et levende Indtryk af, at det er en meget vigtig Sag, som er fuldt ud gennemdrøftet og gennemtænkt i alle Enkeltheder, og som derfor kun onde Mennesker kan tænke sig at ville lægge Sten i Vejen for. Derfor har man ogsaa fra Flertallets Side taget meget haandfast paa disse enkelte Oprørere, som har forsøgt ud fra deres Standpunkt at fremkalde en fornuftig Drøftelse af Lovforslaget. Man har med kneben Iagttagelse af Formerne presset paa indtil det yderste, tvunget praktisk talt Mindretallet til at skrive sin Betænkning med faa Timers Varsel — man vilde egentlig helst have haft den i Løbet af en halv Time, men det lykkedes dog at faa nogle Timers Varsel dertil. Hvis derfor Mindretallets Betænkning ikke skulde være saa fyldig og ikke saa vel underbygget som ønskeligt, saa bedes det undskyldt: Den er udarbejdet under et Højtryk. Dernæst skred man til det ekstraordinære at omdele Betænkningen her i Tinget paa en Søndag. Man omdelte den om Søndagen for at sikre sig, at Fristerne kunde overholdes, uden at dette Lovforslag skulde risikere ikke at blive gennemført. Al denne ekstraordinære Iver og Varme for Sagen tyder, som jeg før sagde, paa, at det er et højvigtigt Forslag, der her skal gennemføres. Da det er saa vigtigt, er det jo yderst uheldigt, at det fra alle de Sider, der med Sagkundskab i Ryggen har kunnet udtale sig om det, er blevet skarpt fordømt. Det vil være meget vanskeligt at anføre en eneste sagkyndig Udtalelse til Fordel for det Punkt, som er det springende i dette Forslag, nemlig § 4. Hvis Ministeren eller Flertallets Ordfører skulde have noget i saa Henseende at fremføre, beder jeg dem ikke holde sig tilbage. Men nu kan Ministeren altsaa køre de tre Heste, for at blive i den hippologiske Vending, som er blevet saa yndet i den sidste Tid: Den lille blegrode — en Hestefarve, jeg for Resten aldrig har set i Naturen —, den store røde, og saa den blissede

eller blakkede, hvilket Hædersnavn det nu var, man tillagde Venstre, og Ministeren kan jo sige: Hyp, hyp, alle mine Heste! ligesom lille Claus sagde det, men med større Ret, thi Ministeren maa jo erkendes at være en endogsaa særdeles dygtig Hestebetvinger. Han har faaet ikke blot den blakkede, som altid var villig, men ogsaa de to røde, som tidligere slet ikke var villige, til at trække for denne Vogn.

Det er nu ganske morsomt at erindre, at dette, som man nu med saa megen Varme gaar ind for, har man for faa Aar siden stemt ud her i Folketinget, for faa Aar siden stemt ud med den Motivering — det var det daværende ærede Medlem Hr. Heilesen, der gav den —, at denne Bestemmelse var uden organisk Forbindelse med Lovforslaget. Deri er jeg ganske enig, og deri var altsaa hele den radikale Gruppe i sin Tid — ogsaa Justitsministeren — og hele den socialdemokratiske Gruppe — altsaa ogsaa alle de højtærede Ministre, der er Folketingsmænd tillige — enige. Uden organisk Forbindelse! Man sammenkobler med andre Ord to Ting, der ikke har noget med hinanden at gøre, en Ting, der fra et demokratisk Synspunkt er saa foragteligt, at der mange Gange her i Tinget har lydt de skarpeste Misbilligelser overfor den Slags Ting. Dem sammenkobler man, skønt det ærede forhenværende Medlem Hr. Heilesen siger, at det ikke er tilstrækkelig gennemdrøftet eller afklaret! Det er de sidste Ord, der har lydt om denne Sag her i Tinget, indtil den højtærede Justitsminister forleden Dag belærte os om, at dette Forslag nu var saa gennemdrøftet, at der ikke var mere at sige om det. Heraf lader sig uddrage en ogsaa politisk set overordentlig interessant Lære, som viser, at den højtærede Minister virkelig er i Udvikling; thi det sidste Ord, der fra radikal og socialdemokratisk Side er sagt om denne Sag, det er, som jeg sagde det — det staaer i Folketingstidenden for 1924—25, Sp. 6775 — at det ikke er tilstrækkelig gennemdrøftet eller afklaret. Nu vil naturligvis den højtærede Justitsminister sige: Ja, men siden er det blevet drøftet og er blevet afklaret. Men hvor? I Landstinget! Nu byder man de demokratiske Partier dette, at de her i Folketinget uden videre skal acceptere en Lov — som Folketinget sidste Gang erklærede for ikke gennemdrøftet —, paa Grundlag af en Landstingsdrøftelse. Det er meget interessant at se den højtærede Justitsminister i Spidsen for en Falanks, der gør denne Doktrin til sin. Jeg kan kun sige,